

KAKO PROMIJENITI HRVATSKU

Svatko od nas može nešto učiniti u okruženju u kojem živi, počevši od malih stvari. Nismo niti svjesni koliko naše djelovanje (uz molitvu) ima odjeka na ljude koje susrećemo. Množitelji smo svoga ponašanja. Potičem vas da svaki dan nešto konkretno činimo, da dopuštamo Duhu Svetom da nas nadahnjuje u našem djelovanju. To može biti topla riječ onome koji upravo to treba, osmijeh koji će razvedriti tužnoga, poziv prijatelju kojeg smo zaboravili. Možemo svjedočiti i tako da ne ogovaramo niti kritiziramo, da budemo opušteni i pristupačni za ljude. Izađimo iz svojih ljudskih sigurnosti u avanturu sa Duhom Svetim!

Mario

--MOLITVOM SPASIMO SVOJU HRVATSKU

Piše: Vlč. Dražen Radigović

Može li molitva biti toliko jaka da izvede čitavu jednu zemlju iz krize i dubokih problema?
Može! I još puno jača!

Svjedoci smo kroz kakvu duboku krizu prolazi naša Hrvatska: političku, gospodarsku, moralnu, društvenu, duhovnu. Mislimo da će poslije osamostaljenja sve ići lakše - kad postanemo svoji na svome, gospodari u svojoj zemlji. A evo, nije tako. Poslije jedinstva koje smo doživjeli u Domovinskom ratu, Hrvati su ponovno razjedinjeni i podijeljeni i to najviše politički. A gdje su ljudi razjedinjeni, neprijatelj lako pobijeđuje, a narod propada, biva porobljen. Ne bismo voljeli da nam se povijest ponovi, nakon toliko truda, muke i krvi prolivene za slobodu naše zemlje.

Često govorim da se ne borimo protiv ljudi, protiv „krvi i mesa“, kako kaže sv. Pavao u poslanici Efežanima u 6. poglavljtu nego protiv zlih duhova koji koriste slabe ljude da nas preko njih napadaju i ranjavaju. A protiv đavla i zlih duhova možemo se boriti samo na jedan jedini način: molitvom! U Domovinskom ratu jedan je neprijatelj pobijeđen: đavao koji nas je želio preko Srba i JNA pretvoriti u svoje podložnike. Oružje kojim smo pobijedili – jest molitva. Sad nam predstoji drugi rat, mislim, još gori nego prvi: jer isti đavao dolazi u drugom pakovanju, puno lukavije i podmuklje: da nas zarobi iznutra! To radi tako da pokušava destabilizirati i demoralizirati našu državu – i to kroz bezbožne zakone, kriminal, prodaju hrvatske zemlje i hrvatskih poduzeća, medije koji prave smutnje, političke spletke, korumpirano sudstvo, mafiju, nemoral, te podložnost – velikim evropskim državama pod svaku cijenu. Sve je to način na koji nas davao želi porobiti. Zato je potrebno da podignemo čitav narod na molitvu. Vjerujem da nas samo po molitvi Bog može spasiti i sačuvati.

Zapitajmo se koliko smo puta kritizirali našu vlast? A koliko smo za njih molili? Umjesto da kritiziramo one koji su na vlasti, radije za njih molimo! Kritikama nećemo ništa postići ni promijeniti, molitvama hoćemo! Stoga je molitva puno bolje rješenje!

Molitvom se zadobiva pobjeda, događa promjena, mijenja povijest.

Zašto je važno boriti se molitvom? Jer jedino tako možemo zadobiti pobjedu u ovom duhovnom ratu. Ali i zato što druga oružja od neprijatelja stvaraju leševe. Jedino to oružje – molitva – može pretvoriti neprijatelje u prijatelje. Neki misle da je molitva uzaludan posao. No, ona to nije: jer oslobođa Božju svemoguću snagu u naš život. Tako, one poslove i probleme koje ne možemo riješiti u svojoj ograničenoj, ljudskoj snazi, možemo riješiti molitvom!

Zato je važno shvatiti važnost molitve. I potrebno je početi vjerovati u snagu molitve!

Zaista, iskustvo pokazuje da se molitvom može promijeniti – ne samo sudska jednog života ili čitave obitelji, nego i povijest jednog mjesta, pa čak i čitavog naroda. Zato je molitva tako važna: jer je jaka. Ona ima gotovo, rekli bismo, svemoguću snagu. Prof. T. Ivančić lijepo je rekao da je molitva jaka kao i Bog sam. Netko će možda upitati: „Ako molitva može spasiti našu zemlju i svijet, zašto onda to dosad nisu učinile molitve vjernika? Zato što njihove misli bijahu jarak kad nam je trebala bujica. Svijet je ovoga trenutka rezultat sveukupnih misaonih i duhovnih snaga koje

se bore za prevlast.

Na žalost, dosad je bilo manje ljudi koji su s Bogom radili i planirali od onih koji su djelovali suprotno Božjoj volji. Molilo ih je stotine kad smo trebali stotine tisuća! Molilo se po nekoliko minuta u tjednu kad je trebalo moliti čitav tjedan, cijelu godinu „bez prestanka“ (1 Sol 5,17). Molitvom možemo više učiniti za domovinu i svijet nego kad bismo se uputili u Banske dvore, na Pantovčak, Bijelu kuću, London ili Kremlj u Moskvi, da tim ljudima ondje kažemo što treba da rade neusporedivo više! Kad bi se oni i odazvali našim prijedlozima, vjerojatno bismo više ili manje bili u krivu. Ali ono što će njima Bog reći kad mu se odazovu, to mora biti ono pravo. Mnogo je bolje da se vođe našeg naroda i svjetske vođe odazovu Bogu nego nama. Zato je molitva važna!

Kad Bog želi učiniti velika obraćenja i donijeti velike promjene u neke župe, gradove ili zemlje, kad želi izvesti probuđenja i činiti čudesa, prvo će podići molitelje. Ništa se ne događa bez molitve. Tamo gdje nema molitve - nema Božje snage, nema nadnaravnog Božjeg djelovanja.

Primjeri naših dana: Čazma

Na primjeru Čazme gdje sam od 1999. do 2002. godine bio župnik, želim vam pokazati kako molitva snažno djeluje i doista mijenja – ne samo živote pojedinaca, brakove i obitelji, donosi čudesa, ozdravljenja i obraćenja, nego i mijenja čitavo mjesto.

U bivšoj Jugoslaviji Čazma je bila komunističko mjesto. Zvali su je „mala Moskva“. Ni poslije osamostaljenja mlade hrvatske države nije bilo bolje. Kad sam 1999. godine došao u Čazmu za župnika, Čazma je i materijalno i duhovno stajala jako, jako loše. Znao sam da samo molitvom možemo promijeniti duhovnu klimu i pokrenuti Božju ruku da doneše promjenu u naš mali gradić. Nakon nekog vremena i poslije dvije duhovne obnove podigli smo ljude na molitvu kroz kućne molitvene grupe. U jednom trenutku, u 2000. godini bilo je 20 kućnih molitvenih grupa, u koje je bilo uključeno oko 200 ljudi! Zamislite tu duhovnu snagu – od 200 molitelja! To je moralno dobrano prodrmati duhovne prostore nad tim gradom. Naravno, plodovi nisu izostali. Svaki dan ljudi su se obraćali, počeli dolaziti u crkvu, nevjenčani parovi bi se vjenčali, obitelji obnavljale, ljudi ozdravljali. Tako, u toj župi, gdje je na početku bilo svega stotinjak ljudi na nedjeljnoj sv. misi, počelo je redovito dolaziti preko 400 ljudi! I ne samo to. Tamo su 2000. godine počeli karizmatski susreti koji su vrlo brzo postali tako brojni da je crkva postala premalena da primi sve te ljude koji su dolazili - jer je dolazilo preko 3000 ljudi. Uistinu, ta „zemlja“ koja je nekad sama bila žedna, kako slikovito kaže prorok Izajia u 35. poglavljju svoje knjige, postala je izvor vode, tj. izvor mnogih milosti za tisuće ljudi koji su tu dolazili i našli vjeru, utjehu, snagu, susreli Boga, doživjeli spas, ozdravljenje i rješenje ne samo obiteljskih nego i drugih problema.

Treba spomenuti: s duhovnom obnovom redovito ide i materijalna. Počelo se graditi i obnavljati na sve strane. Danas se Čazma gotovo ne može prepoznati u usporedbi s onom iz 1999. godine, kad je sve započelo. Kako i kada je počelo? Onda, kad je narod počeo moliti.

Primjer p. Rufusa

Nikad neću zaboraviti svjedočanstvo patra Rufusa koji je na Madagaskaru, u jednoj biskupiji, zajedno s biskupom prošao kroz čitavu biskupiju s ciljem da u svim župama podignu molitvene timove koji će moliti za obnovu njihove biskupije i čitave zemlje. Tada je u toj zemlji vladao veliki kriminal, prostitucija i problem s drogom. Kroz 10 godina država je izdvajala znatna sredstva za suzbijanje kriminala, droge i prostitucije, ali – ništa! Nije bilo rezultata! Ne samo da se postotak nije smanjio, nego za 2, 3 posto još i povećao. Zato su p. Rufus i biskup u svim župama odlučili podići ljude na molitvu – kroz molitvene grupe i obiteljsku molitvu. Rezultat? Statistike su pokazale da se poslije toga, u samo 2 godine smanjio kriminal, prostitucija i problemi s drogom – za nevjerojatnih 80%!! Kako je čudesna snaga molitve! Jer po njoj Bog ozdravlja srca ljudi, a zdravi ljudi izgrađuju zdravo društvo! Koliko se takvim pristupom može uštedjeti novca – za korisne i potrebne stvari! Doista, molitva ima svemoguću snagu!

Iskustvo Domovinskog rata

Kad o tome pišem, ne mogu a da se ne sjetim iskustva s Domovinskim ratom! Ne, nismo taj rat dobili ni oružjem, ni pameću, ni ljudskom strategijom! Kad je čitav svijet bio protiv nas, kad nitko nije htio samostalnu i slobodnu hrvatsku državu, kad je JNA dolazila na nas s najjačim oružjem, a naši vojnici bili gotovo goloruki, bilo nam je jasno: ako nam Bog ne pritekne u pomoć, ako nam on ne pomogne, bit ćemo zgaženi i uništeni. Svi su toga bili svjesni. I zato se u našoj domovini počelo moliti. Gotovo se nikad u svojoj povijesti hrvatski narod nije tako digao na molitvu kao u tom trenutku. U mnogim se obiteljima tada molilo i zazivalo Boga da nas zaštiti i spasi. Momci na ratištima nosili su krunice oko vrata i molili kako su znali. Čak i oni koji nisu bili neki vjernici, imali su krunice oko vrata – i na taj su se način povezali s onima koji su molili i otvorili se Božjoj svemuđućoj sili koja je bila oslobođena kroz molitve gotovo milijun ljudi! I Božja je sila potekla i učinila čudo! Mi smo pobijedili kad to nitko nije očekivao. Nikada u svojoj povijesti Hrvati nisu bili tako jedinstveni kao tada! Takav je naš Bog: svemuđuć. A njemu dajemo prostora u svome životu - molitvom.

Zašto smo stali s molitvom?

No, tada smo učinili veliku grešku! Stali smo s molitvom. Dobili smo rat, pobijedili smo i mislili: to je to. To je ono što smo trebali i što smo željeli! Stali smo – i to onda kad je bilo najpotrebnije nastaviti moliti: kad je naša Hrvatska činila prve korake u demokraciji i pretvorbi vlasništva, kad se otvarala i povezivala sa svijetom i onda su se dogodile mnoge pronevjere i nepravde. I zato danas imamo krizu u vlasti, političku krizu, gospodarsku, kulturnu krizu i krizu moralu! Sve što se poslije rata gradilo i obnavljalo, radilo se uz „mutne“ radnje, uz pranje novca, prevare i kriminal. Moral je na vrlo niskom stupnju. O, kako je naša domovina ranjena! Kako je naš narod silno potrebit obnove! A sve zato što smo stali s molitvom. Dogodilo nam se ono što bi se dogodilo Izraelu da je Mojsije stao s molitvom: izgubili bismo rat! Zato je važno ustrajati u molitvi – do kraja, dok ne pobijedimo. Izlaz iz krize postoji! I spas za našu zemlju! Ali on je u Bogu!

Poziv na molitvu za našu Hrvatsku

Službi Božjoj je molitva potrebna kao veličanstveni vrhunac. To je moguće samo ako su svećenik i puk uvjereni da svaka molitva koja dolazi od srca trenutno počinje mijenjati povijest. Većina prosnih molitava, koje čujemo u crkvi, tragičan su promašaj, skučene su, maglovite, neodlučne, bijedne. Ljudi malokad mole u uvjerenju da molitva mijenja svijet. Ovim člankom vas želim ohrabriti da vjerujete u moć molitve, da se svi zajedno podignemo i da svojim molitvama mijenjamo povijest naše Hrvatske, da je spasimo i zaštitimo od svega zla što vreba na nju i što je pokušava uništiti!

Dragi brate i sestro, ako voliš Boga i ako voliš svoju zemlju, potičem te danas da se uključiš u ovu veliku akciju molitve za našu Hrvatsku.

Podignite svoje obitelji na molitvu – navečer – bar 10 minuta (prijedlog: možete moliti Krunicu Majke Božje ili Krunicu Božanskog Milosrđa s nakanom za spas Hrvatske). Svećenici, podignite svoje župe na molitvu. Pozivam da se podignu sve molitvene zajednice u Hrvatskoj, da zbijemo redove i da molimo za našu zemlju! Pozivam sve kršćane da na svojim radnim mjestima potiču ljudi dobre volje da mole za Hrvatsku. Trebamo okupiti što veći broj ljudi i kroz molitvu dati Bogu što veći prostor – da zahvati u naše društvo svojom nadnaravnom snagom i da ga oslobodi i iscjeli! Braćo, organizirajte se i okupite na molitvu. Vapite svim srcem za duhovnu i materijalnu obnovu naše zemlje. Molite: „Krv Kristova, pobjednice zlih duhova, spasi Hrvatsku (10-20 puta). Ako uspijemo mobilizirati velik broj ljudi koji će moliti dovoljno dugo i ustrajno za svoju zemlju, naša će Hrvatska doživjeti predivnu obnovu! U to možemo biti sigurni! No jesmo li spremni platiti cijenu? Da budemo molitveni borci, a to znači suradnici Božji za spas naše domovine? Molim od

sveg srca da budemo spremni! Pokrenimo se ljudi, vratimo molitve u svoje domove, u svoje obitelji i Bog će odgovoriti!